

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupeného JUDr. Josefem Konečným, advokátem se sídlem Horní 30, Žďár nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2009, č. j. KUJI 47415/2009, sp. zn. PS 2799/2009 PS/81/DT/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 4. 2010, č. j. 57 Ca 104/2009 - 23, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, a současně navrhuje, aby zdejší soud přiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek.

Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje tím, že by mu v důsledku zákazu řízení motorových vozidel po dobu šesti měsíců, jenž mu byl uložen žalovaným potvrzeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, vznikla nenahraditelná újma, neboť svou podnikatelskou činnost v oblasti služeb v rámci lesnictví a těžby dřeva spočívající též v dopravě dřevin, osiva a hnojiv do lesních školek, je schopen realizovat pouze s pomocí automobilu. Totožný důvod uplatnil rovněž v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě v předchozím řízení před krajským soudem, přičemž krajský soud jeho návrhu usnesením ze dne 4. 2. 2010, č. j. 57 Ca 104/2009 – 19, vyhověl.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z výše uvedených zákonných předpokladů je vždy nutné v první řadě vážít riziko vzniku vážné újmy na straně stěžovatele. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí vést k velmi závažným až nevratným následkům. Z judikatury správních soudů přitom vyplývá, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě stihá povinnost tvrdit a prokázat nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy žalobce. Pokud důkazní břemeno neunes, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikováno pod č. 87/2004 Sb. NSS.). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěly krajské soudy, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel poukazuje na nutnost používání automobilu v rámci své podnikatelské činnosti. Zdejší soud k tomu v první řadě podotýká, že nemožnost řízení motorového vozidla stěžovatelem osobně po dobu šesti měsíců nepochybně nelze bez dalšího považovat za nepřekonatelnou překážku ve výkonu jeho podnikání, a to tím spíše tehdy, pokud dotčený v rámci podnikání využívá osobní automobil, jenž může řídit osoba s běžným řídičským oprávněním skupiny B. Lze si totiž představit zajištění řízení motorového vozidla po uvedenou dobu prostřednictvím jiné osoby, například zaměstnance či spolupracovníka nebo rodinného příslušníka stěžovatele. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl, a z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by k přepravě nákladu používal nákladního automobilu, který může řídit pouze držitel zvláštního řídičského oprávnění, přičemž nesdělil ani žádné důvody vylučující řízení jeho vozidla jinou osobou po uvedenou dobu.

Na základě shora uvedeného tedy nelze mít za to, že by případné obtíže stěžovatele v důsledku zákazu řízení motorových vozidel po dobu šesti měsíců dosáhly intenzity odpovídající vzniku nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu